

இனிமையான குழந்தைகளே! மனதிற்குள் பாபா-பாபா என்றுச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சி ஏற்படும், இதை வாயால் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை, மனதிற்குள் ஜெபித்துக் கொண்டே இருந்தால் அனைத்து மனப் போராட்டங்கள் நீங்கிவிடும்.

கேள்வி:-

சிலர் முறையிடுகின்றார்கள்- பாபா, என்னுடைய மனம் குழப்பமாக இருக்கின்றது, போராட்டமாக இருக்கின்றது என்கிறார்கள், மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்கு பாபா என்ன அறிவுரை வழங்குகின்றார்?

பதில்:

குழந்தைகளே, நீங்கள் ஒரு வார்த்தையை தான் தவறாகக் கூறுகின்றீர்கள். மனம் குழப்பமாக இருக்கிறது என்று இவ்வாறு கூறுவது தவறாகும். பாபாவிடம் இருந்து புத்தியின் தொடர்பு துண்டிக்கப்படும் போது புத்தி அலைபாய ஆரம்பித்து விடுகிறது. சோர்வு வந்து விடுகிறது. ஆகவே பாபா வழி கூறுகின்றார்- தனது சார்ட்டை வையுங்கள், மனதிற்குள் பாபா-பாபா என்றுச் சொல்லிக் கொண்டே இருங்கள் என்கிறார். ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத்படி நடந்துச் சென்றால் அனைத்து மனப் போராட்டங்களும் நீங்கிவிடும்.

பாடல்:

வன மாலையை அணிந்தோனே, வாழ்வின் துணையாளனே!

ஓம்சாந்தி.

நிராகார பகவானின் நிராகார குழந்தைகளுக்கான மகாவாக்கியம். நிராகார பகவானின் மகாவாக்கியம் எவர் மூலமாக? வாடகையாக எடுக்கப்பட்ட இந்த உடல் மூலமாக. நிராகார பரமபிதா பரமாத்மாவிற்கு உடலின் பெயர் எதுவும் இல்லை என்று புரிய வைக்கின்றார். மற்றபடி மனிதர்கள் அனைவருக்கும் உடலுக்குப் பெயர் இருக்கிறது. அந்தப் பெயரை வைத்து அழைக்கின்றார்கள். இங்கே நிராகார தந்தை நிராகார குழந்தைகளுக்கு இந்த உடலை மறந்து விடுங்கள் என்று அறிவுரை கூறுகின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் இந்த உடலை விட்டு என்னிடம் வர வேண்டும். இப்போது நீங்கள் இந்த மரணலோகத்தில் பிறக்க வேண்டியதில்லை. லௌகீகத் தாய்-தந்தை சரீர சம்பந்தத்தில் வருகின்றார்- குறிப்பாக இவர் உங்கள் பெற்றோர்கள் என்கிறார்கள். ஆனால் பாரலௌகீக தந்தை கூறுகின்றார்- நான் நிராகாரமானவன், அவரை பரமபிதா பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுகிறது. நீங்களும் கூட நிராகார ஆத்மாவாக இருக்கிறீர்கள். இந்த உடலை ஆதாரமாக எடுத்துள்ளீர்கள். உங்களுக்கு தனக்கு என்று உடல் இருக்கின்றது. நானும் கூட இவரின் உடலை ஆதாரமாக எடுத்துள்ளேன். இப்போது நீங்கள் தந்தையான என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்கிறார். நான் ஆத்மாக்களான தங்களின் நிராகார தந்தையாக இருக்கின்றேன். பாபா-பாபா என்ற வார்த்தையை மட்டும் மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டே இருங்கள் போதும். சில நேரம் சில குழந்தைகள், என்னுடைய மனம் குழப்பமாக இருக்கிறது, மனதில் மகிழ்ச்சியே இல்லை என்று முறையிடுகின்றார்கள். அட, மனம் என்ற வார்த்தையை ஏன் கூறுகிறீர்கள், பாபா நான் ஏன் மறந்து விடுகின்றேன் என்றுக் கேளுங்கள்! பாபா அவர் நம்மை சொர்க்கத்திற்குத் தகுதியானவராக தயார் செய்து கொண்டிருக்கின்றார், அப்பேற்பட்ட அவரை நான் ஏன் மறந்து விடுகின்றேன்! உடலின் பற்றை நீக்கிவிட்டு ஆத்ம-அபிமானி ஆகுங்கள். இப்போது நீங்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பச் செல்ல வேண்டும் ஆகவே என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்றுத் தந்தை தெரிவிக்கின்றார். நிராகார பாபா நிராகார ஆத்மாக்களுக்கு ஆணையிடுகின்றார்- பாபா-பாபா என்று கூறிக் கொண்டே இருங்கள் என்று. இப்போது தந்தை இருக்கின்றார், தாய் குப்தமாக இருக்கின்றார். தந்தையுடன் தாய் அவசியம் தேவையல்லவா! உலகிலுள்ள எவருக்கும் தெரியாது- தந்தை இவரின் மூலமாக வாய்வழி வம்சத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று. அதனால் தான் அவரை அனைவரும் தந்தை என்று அழைக்கின்றார்கள். பின்னர் தாய் எங்கே? ஜெகதம்பாவை சொல்ல முடியாது. ஜெகதம்பா பராமரிப்புக்கு நிமித்தமாக உள்ளார். ஏனெனில், இவர் ஆண் ஆக உள்ளதால் பராமரிப்பு செய்ய முடியாது ஆகவே ஜெகதம்பாவை நிமித்தமாக்கி உள்ளார். அவருக்கும் தாய் இவர் தான் பிரம்மா அனைவருக்கும் பெரிய தாயாக உள்ளார். இவர்கள் அனைவரும் பிரம்மாகுமார்- குமாரிகள். அவர்களை தாய்- தந்தை என்று அழைக்கின்றார்கள். இதை தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். இது எந்த சாது-சன்யாசிகளின் காரியம் கிடையாது.

தந்தை சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனைச் செய்கின்றார். மாயை இராவணன் நரகத்தை உருவாக்குகின்றார். பாபா சுகத்தைத் தருகின்றார், மாயை துக்கத்தைத் தருகின்றது. பாரதத்திற்காக இது தான் சுகம்-துக்கம் கொண்ட

வினையாட்டு. பாரதம் வைரம் போன்று இருந்தது. இப்போது சோழி போன்று ஆகிவிட்டது. பாரதத்தில் தூய்மையான இல்லற தர்மம் இருந்தது, அவர்களின் சித்திரம் தான் காட்டப்படுகின்றது. ஆனால் எப்போது ஸ்தாபனை ஆனது என்பது எவருக்கும் தெரியாது. கல்பத்தின் ஆயுளை இலட்சக்கணக்கான வருடங்கள் என்று எழுதிவிட்டார்கள். ஐயாயிர வருடத்திற்கு முன்னால் இந்த இலட்சுமி-நாராயணரின் இராஜ்யம் இருந்தது என்று குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். பின்னர் முதல் இலட்சுமி-நாராயணன், இரண்டாவது, முன்றாவது என்று வம்சங்களாக செல்கிறது. எட்டு சிம்மாசனங்கள் இருக்கும். பின்னர் சந்திரவம்சத்தில் 12 வம்சம் இருக்கும். வம்சாவளிகள் இருக்கின்றன அல்லவா? முகலாயர் வம்சம், சீக்கிரியர்கள் வம்சம் என்று இருக்கின்றது. ஐயாயிர வருடத்திற்கு முன்னால் பாரதத்தில் ஒரு இலட்சுமி-நாராயணர் தான் ஆட்சி செய்தார். உலகத்தில் சர்வ வல்லமையின் அரசாங்கமாக இருந்தது. பாபா தான் அதை உருவாக்குகின்றார். பாரதவாசிகள் இதைத் தான் விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது அந்த ஆட்சி இல்லை, அரசர்-அரசி இல்லை. இப்போது பிரஜை, பிரஜைகளை ஆட்சி செய்து உடைபட்டுத் துளியாக உள்ளன, இதில் எந்தச் சுகமும் இல்லை. காலங்கள் கடந்துச் செல்ல செல்ல துன்பங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும், இதற்கு கானல் நீர் போன்ற சுகம் என்றுச் சொல்லப்படுகிறது. இதை சாஸ்த்திரத்தில் திரௌபதி மேலும் துரியோதனின் சம்பாஷணையில் எடுத்துக்காட்டாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் அவ்வாறு நடப்பதில்லை. இவ்விஷயங்களை இவர்கள் கதையாக எழுதியுள்ளார்கள். இவை கானல் நீர் போன்ற ஆட்சி ஆகும். ஆட்சி கிடைத்தாலும் மேலும் துன்பம் தான் அடைகின்றார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலாவது இவ்வளவு துன்பம் இல்லை. பொருட்கள் மிகவும் மலிவாக இருந்தது. இப்போது ஒவ்வொரு பொருளும் எவ்வளவு விலை உயர்ந்துள்ளது! அகால மரணம், அடை மழை, பூகம்பம் ஆகியவைகள் எல்லாம் நம்முன்னால் வரும். மனிதர்கள் தண்ணீரைப் பார்த்து ஆச்சரியம் அடையப் போகின்றார்கள். இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தனது உடல்-மனம்-செல்வம் அனைத்தையும் பாரதத்தை சொர்க்கமாக்கும் சேவையில் அர்பணம் செய்கின்றீர்கள். தந்தைக்கு உதவி செய்கின்றீர்கள். தந்தை பின்னர் உலகத்தில் சர்வவல்லமை ஆட்சி, ஒரு அரசாங்கம், ஒருவரின் ஆட்சி ஸ்தாபனை செய்கின்றார். ஐயோ! என்ற அலறலுக்குப் பின்னால் வெற்றியின் முரசொலி ஒலிக்கப்போகின்றது. எந்த வினாசக் காட்சிகளை சாட்சாத்தாரம் செய்தீர்களோ அதை நேரில் இந்தக் கண்களால் பார்க்கப் போகிறீர்கள். எனவே தன்னை ஆத்மா என்று நினையுங்கள் என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். பாபாவின் குழந்தைகளே, பாபா-பாபா என்று மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டே இருங்கள். மனம் குழப்பம் அடைகின்றது, மனம் மகிழ்ச்சியாக இல்லை, இந்த மனம் என்ற வார்த்தையை விட்டு விடுங்கள். தந்தையை நினைவுச் செய்யவில்லை என்றால் எவ்வாறு மகிழ்ச்சி கிடைக்கும்? தன்னைத் தான் அறியாததால் தான் துன்பம் அடைந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் மனம் என்ற வார்த்தையை ஏன் பிரயோகப்படுத்துகிறீர்கள்? உங்களுக்கு பாபாவின் நினைவு வரவில்லை! பாபாவை மறந்து விடுகின்றீர்களா என்ன! லெளகீக அப்பாவைப் பார்த்து எனக்கு உங்களை நினைக்க முடியவில்லை என்று சொல்கின்றீர்களா என்ன? சிறிய குழந்தைகளுக்குக் கூட இவர் தான் உனது தாய்-தந்தை என்று கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. என்னை நினைவு செய்தால், நான் உங்களை சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன் என்று எல்லையற்ற தந்தை தெரிவிக்கின்றார். பாபாவின் குழந்தையாக மட்டும் இருங்கள். என்னுடைய பாதையில் செல்லுங்கள் என்று தந்தை ஆணையிடுகின்றார். பாபாவிற்கு கணக்கு பதிவேட்டைக் காட்ட வேண்டுமல்லவா? தனது குழந்தைகள் எவ்வளவு வருமானம் செய்கின்றார்கள் என்பதை பாபாவிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமல்லவா? எனவே எப்போது நீங்கள் தெரிவிக்கின்றீர்களோ அப்போது தானே பாபாவிற்குத் தெரியும். பாபா உடனடியாக நான் உங்களை வைகுண்டத்திற்கு எஜமானன் ஆக்குகின்றேன் என்று கூறுகின்றார்.

பாபா கூறுகின்றார்- நான் வள்ளலாக இருக்கின்றேன், உங்களுக்கு கொடுப்பதற்காக வந்துள்ளேன் என்கிறார். நீங்களும் கூட தனது அனைத்தையும் பயனுள்ளதாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள், எதிர்காலத்திற்காகத் தயார் ஆகுங்கள். எவர் எவ்வளவு பயன்படுத்துகின்றார்களோ அவர்கள் அவ்வளவு பெரிய வைகுண்டத்தின் இராஜ்யத்தை அடைவார்கள். கொடுக்கல்-வாங்கல் என்ற கணக்கு உள்ளது. பண்ட மாற்றம் செய்கின்றீர்கள். பழையதைக் கொடுத்தால் அனைத்தும் புதியதாகத் தருகின்றார். முதல் தரமான வாடிக்கையாளராக உள்ளார். ஒரு கையில் கொடுங்கள், மறுகையில் பெறுங்கள். ஒரு பழமொழி உள்ளதல்லவா காலையை மாலையாக்கினார் என்று பாபா முழுமையான உலகத்திற்கே எஜமானன் ஆக்க வந்துள்ளார். அனைத்துச் செல்வங்களும், பொருள்களும் மண்ணோடு மண்ணாகப் போகின்றது என்று தந்தை எச்சரிக்கை செய்கின்றார். இவைகளை விட்டு விடுங்கள். தேகம், தேக சம்பந்த அனைத்துத் தர்மங்களையும் மறந்து விடுங்கள், தன்னை டிரஸ்டி என்று நினையுங்கள். இவை அனைத்தும் ஈஸ்வரர் தந்தது. இவை அனைத்தும் அவருடையது. மற்றபடி சரீர நிர்வாகக் கடமைகள் செய்து தான் ஆக வேண்டும். பாபாவிற்கு தெரிந்தால்

அறிவுரை தந்து கொண்டே இருப்பார். பாபா நான் மோட்டார் வாங்கவா என்றுக் கேட்கின்றார்கள். அதற்கு பாபா பணம் இருந்தால் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார். வீடு கட்டவா? நல்லது கட்டுங்கள் என்கிறார். அறிவுரைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பார். பணம் இருந்தால் நன்றாக வீடு கட்டுங்கள், விமானத்தில் சுற்றுங்கள், நன்றாக சுகமாக இருங்கள் என்கிறார். குழந்தைகளுக்குத் தானே அறிவுரை கூறுவார். கன்யாவின் திருமணத்திற்காக கேட்கின்றார்கள். ஒருவேளை ஞானத்தில் செல்ல முடியவில்லை என்றால், பரவாயில்லை திருமணம் செய்து வைய்யுங்கள் என்கிறார். பாபா (பிரம்மா) எப்போதும் சரியான அறிவுரை தான் கூறுவார். ஒருவேளை தவறான அறிவுரை தந்தால் அதற்கும் அவரே பொறுப்பாளர் ஆவார். தந்தை தர்மராஜராகவும் இருக்கின்றார் அல்லவா! இது ஒன்றும் பொதுவான சத்தசங்கம் போன்றது கிடையாது. இறை தந்தையின் பல்கலைக்கழகமாகும். குழந்தைகளே! சொர்க்கத்திற்கு எஜமானன் ஆகுங்கள், ஸ்ரீமத்படி நடங்கள், ஆத்மா-அபிமானி ஆகுங்கள் என்று தந்தை அறிவுரை கூறுகின்றார். அங்கே பெயர் கூட மிகவும் அழகாக இருக்கும். நாகரீகப் பெயர் எல்லாம் அங்கே இருக்காது. அங்கே இராம சந்திரன், கிருஷ்ண சந்திரன் ஆகிய பெயர்கள் தான் இருக்கும். ஸ்ரீ என்ற பட்டப் பெயராக இருக்கும். என்னெனில், அவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள் அல்லவா! இங்கே நாய்-பூனை அனைத்திற்கு ஸ்ரீ-ஸ்ரீ- என்றப் பட்டத்தைத் தருகின்றார்கள். இது பழைய சீ-சீ உலகமாக இருக்கிறது என்று தந்தை தெரிவிக்கின்றார். இவை அனைத்தும் அழியப் போகின்றது. இப்போது நீங்கள் எனது வழிப்படி நடங்கள். ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். மற்றபடி வேத-சாஸ்த்திரங்கள் என்று நிறைய இருக்கின்றது.

தந்தை- பிராமணன், தேவதை, சத்திரியன் என்ற மூன்று தர்மத்தை ஸ்தாபனைச் செய்கின்றார். பின்னர் இஸ்லாமியர் தனது தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். அவரின் சாஸ்த்திரமும் முக்கியமானது. நல்லது, வேதம் எந்த தர்மத்தின் சாஸ்த்திரம்? ஒன்றுமே தெரியாது! சன்யாசத் தர்மத்தின் சாஸ்த்திரம் என்பது வேதம் கிடையாது. ஒருவேளை வேத சாஸ்த்திரம் இருந்தால் அதையே படிக்கலாமே! பின்னர் ஏன் கீதையைப் படிக்கின்றார்கள்? கிறிஸ்துவர்கள் அறிவாளிகள். மற்ற தர்மத்தின் சாஸ்த்திரத்தை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. பாரதவாசிகள் அனைவரையும் குருவாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஒருவேளை 4-5 பேர் ஒன்றாக வந்தாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக புரிய வைக்க வேண்டும் என்று தந்தைப் புரிய வைக்கின்றார். எவ்வாறு பாக்கிஸ்தானில் நீங்கள் தனித்தனியாக அமர்ந்தீர்கள். தனித்தனியாக புரிய வைத்தால் அவர்களின் நாடியைப் புரிந்து கொள்ளலாம். பாரம் நிரப்பச் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில், ஒவ்வொவரின் நோயும் தனித்தனியானது. எவ்வாறு மருத்துவர் ஒவ்வொருவராக அழைத்து நாடிப் பார்த்து மருந்துத் தருகின்றார்.

நாம் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். ஆத்மா தான் கேட்கின்றது. ஆத்மா தான் பதீதமாகின்றது. ஆத்மாவை நிர்லேப் (எதுவும் ஒட்டாது) என்றுக் கூறுவது பொய்யாகும். ஆத்மா எவ்வாறு கர்மம் செய்கின்றதோ அவ்வாறுப் பலனை அடைகின்றது. இவர்கள் என்ன கர்மம் செய்தார்களோ என்றுக் கூறுகின்றார்கள் அல்லவா? இப்போது தந்தை நமக்கு அப்பேற்பட்ட கர்மம் கற்றுத் தருகின்றார், அதனால் நாம் 21 பிறவிக்கு நாம் சுகமாக இருப்போம். கர்மத்தின் பலன் இருக்கிறது அல்லவா? சத்தியயுகத்தில் கர்மம் அகர்மமாக இருக்கும். விகர்மம் எவரும் செய்வதில்லை. விகர்மம் செய்விக்கும் மாயை அங்கே இருப்பதில்லை. இராஜ்யம் ஸ்தாபனை ஆகின்றது என்றால் அவசியம் நீங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுவீர்கள். கர்மாதீத நிலையை அடைய வேண்டும். பல பிறவியின் பாவங்கள் தலை மீது உள்ளது. கங்கையில் குளிப்பதால் அல்லது ஜபம்-தவம் செய்வதால் பாவங்கள் அழியாது. யோக அக்னியால் தான் பாவங்கள் அழியும். இறுதியில் அனைவரின் கணக்கு-வழக்கும் வரிசைக் கிரமமாகத் தீர்வாகும். தீர்க்க முடியவில்லை என்றால் அவசியம் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டியவரும். பாபாவின் நினைவால் கணக்கைத் தீர்க்க வேண்டும். நினைக்கவில்லை என்றால் ஆத்மா வாடிவிடும். என்னை நினைவு செய்யவில்லை என்றால் மாயை எதிர்க்க வரும். எவ்வளவு முடிகின்றதோ அவ்வளவு நினைவு செய்யுங்கள். குறைந்த பட்சம் எட்டு மணி நேரம் நினைவில் இருந்தால் தேர்ச்சி அடைந்து விடுவீர்கள். சார்ட் வைய்யுங்கள். தன்னை ஆத்மா என்று நினைத்து தந்தையை நினைவுச் செய்யவில்லை என்றால் புயல்(இன்னல்கள்) வரும். நினைத்து-நினைத்து சுகம் பெறுங்கள் என்று பாடுகின்றார்கள் அல்லவா? மனதிற்குள் நினைக்க வேண்டும். வாய் மௌனமாக இருக்க வேண்டும். இராம்-இராம் என்றோ சிவ-சிவ என்றோ வாயில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நினைவால் உங்களது மனப்போராட்டங்கள் அனைத்தும் நீங்கிவிடும். நீங்கள் நோயற்றவராகி விடுவீர்கள். அனைத்துமே உண்மையானக் கருத்துக்கள். பாபாவை மறந்தால் மாயை அறைந்துவிடும். குடும்பத்தில் இருங்கள், ஆனால் ஒவ்வொரு அடியிலும் பாபாவிடம் அறிவுரைக் கேளுங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். எங்கேயாவது பாவம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. கன்யா ஞானத்தில் இல்லையென்றால் கொடுத்துத் ஆக வேண்டியுள்ளது. தனது பிள்ளை தூய்மையாக இருக்க முடியவில்லை என்றால், அவர் போய் திருமணம் செய்து கொள்ளட்டும். சிலர்

தந்தையின் சொத்திற்காக சண்டை போடுகின்றார்கள். முழுயைமான விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை என்றால் அவர்கள் மாற்றான் குழந்தை ஆகிவிடுகின்றார்கள். நேரடிக் குழந்தைகள் அவசியம் கூறுவார்கள். பாபாவிற்கு நிலவரத்தைச் சொல்லவில்லை என்றால் பாபா எப்படி அறிவார்?

இங்கே உங்களுடைய முகம் புன்னகையுடன் இருந்தால் தான் அங்கேயும் உங்கள் முகம் எப்போதும் புன்னகையுடன் இருக்கும். பிர்லா கோவில் இலட்சுமி-நாராயணரின் சிலை எவ்வளவு அழகாக உள்ளது. ஆனால் இவர்கள் எப்போது வாழ்ந்தார்கள் என்று எவருமே அறிவதில்லை. இப்போது பாரதத்தில் அவர்களின் இராஜ்யம் எங்கே போனது? நீங்கள் சென்று புரிய வைக்க முடியும். ஆரம்பத்தில் சதோபிரதான பக்தியாக இருந்தது. பின்னர் பலபேரை வணங்கும் ரஜோ, தமோபிரதான பக்தியாக ஆகிவிட்டது. ஆரம்பத்தில் பரமாத்மாவை முடிவில்லாதவர் என்று கூறிவிட்டார்கள். இப்போது அனைத்திலும் கடவுள் இருக்கின்றார் என்று கூறிவிட்டார்கள், இதற்குத் தான் தமோ புத்தி என்று சொல்லப்படுகின்றது.

எனது மனம் ஈடுபடவில்லை என்றுச் சொல்லக் கூடாது. நீங்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள்! பாபாவை மறந்தால் தான் இந்த நிலமை ஏற்படுகின்றது. பாபாவை நினைத்துக் கொண்டே இருந்தால் எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சி ஏற்படும். பாபாவை நினைப்பதால் மிகப்பெரிய வருமானம் ஏற்படுகின்றது. இரவு முழுவதும் பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். தூக்கத்தை வென்றவர்கள் ஆகுங்கள். நான் தங்களுக்குப் பலி ஆவேன்- என்றுப் பாடி வந்தீர்கள். நான் வந்துள்ளேன் என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று இப்போது கூறுகின்றார். என் ஆத்மாவின் தந்தை அவர், அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். இவர் மீது பற்று நீங்கிவிட வேண்டும். நஷ்டமோகா ஆகி ஒருவரிடம் மட்டும் புத்தியை செலுத்த வேண்டும். அப்போது பக்குவம் அடைந்து விடுவீர்கள். இப்போது நான் புதிய வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். பழைய வீட்டின் மீது ஏன் பற்று வைக்க வேண்டும்? எவ்வாறு புதிய வீடு கட்டுகின்றீர்கள் என்றால் பழைய வீட்டின் மீது மனம் விடுபட்டு விடுகிறது அல்லவா? தேகம் தேக சம்பந்தப்பட்ட அனைத்தும் பழையதாகி விட்டது. இப்போது பாபாவையும் ஆஸ்தியையும் நினைவுச் செய்யுங்கள். இந்தப் படிப்பின் மூலமாக நாம் சத்தியயுகத்தில் இளவரசன்-இளவரசி ஆவோம். பாபா வினாடியில் பிரத்யக்ஷ பலன் தருகின்றார். இது இளவரசன்-இளவரசி ஆகுவதற்கான காலேஜ் ஆகும். இளவரசன்-இளவரசி ஆவதற்கான காலேஜ் உலகில் இல்லை. இளவரசனுக்குப் பிறகு அவசியம் இராஜா ஆவார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான செல்லமானக் குழந்தைகளுக்கு, தாய்-தந்தையான பாப்தாதாவின் அன்பு-நினைவுகள் மேலும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மிகக் குழந்தைகளுக்கு, ஆன்மிகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கியச் சாரம்:-

- 1) பாரதத்தை சொர்க்கமாக்கும் சேவையில் தனது உடல்-பொருள்-மனம் அனைத்தையும் அர்பணம் செய்ய வேண்டும். பாபாவிற்கு முழுமையான உதவியாளர் ஆக வேண்டும்.
- 2) இங்கே எப்போதும் புன்னகையுடன் இருக்க வேண்டும். எந்த விஷயத்திற்கும் வாடிவிடக் கூடாது, பாபாவின் நினைவால் அனைத்து மனப் போராட்டங்களையும் நீக்கிவிட வேண்டும்.

வரதானம்:

தன்னுடைய நடத்தை மேலும் முகத்தின் மூலமாக சேவை செய்யக் கூடியவர் நிரந்தர யோகி நிரந்தர சேவாதாரி ஆகுக.

பாபாவை அறிந்து மற்றும் அடைபவர்கள் கோடியில் ஒருவர், அந்த ஒரு ஆத்மா நான் என்ற இந்த நினைவு எப்போதும் இருக்க வேண்டும், இந்த மகிழ்ச்சியிலேயே இருந்தால் தங்களுடைய இந்த முகம், நடக்கும் போதும் சுற்றும் போதும் சேவை நிலையமாகி விடும். தங்களுடைய புன்னகையான முகம் பாபாவின் அறிமுகம் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். பாப்தாதா ஒவ்வொரு குழந்தையையும் இவ்வாறு தகுதியுள்ளவர் என்று கருதுகின்றார். எனவே நடக்கும் போதும், போகும் போதும், வரும் போதும், உண்ணும் போதும், அருந்தும் போதும் தன்னுடைய நடத்தையால் மேலும் முகத்தின் மூலமாக பாபாவின் அறிமுகத்தைத் தரும் சேவை செய்யும் போது தான் எளிதாக நிரந்தர யோகி, நிரந்தர சேவாதாரி ஆகிவிடுவீர்கள்.

சுலோகன்:

எவர் அங்கதனைப் போன்று எப்போதும் ஆடாது அசையாது ஒருநிலையில் இருக்கின்றார்களோ, அவர்களை மாயை என்ற எதிரி அசைக்க முடியாது.